

Aralık / December 2019

Cilt/Volume: 3

Sayı/Issue: 2

ISSN: 2587-1706

Anadolu Öğretmen Dergisi
Anatolian Journal of Teacher

www.dergipark.gov.tr/aod

DOI: 10.35346/aod.652056

MESLEK OLARAK AKADEMİDE ÖĞRETMENLİK VE ARAŞTIRMA:

DR. ALYSON ADAMS İLE SÖYLEŞİ¹

Hüseyin UYSAL

Kısmi Zamanlı Öğretim Görevlisi, Florida Üniversitesi, Gainesville, Florida, ABD, huysal9@gmail.com

ÖZET

Amerika Birleşik Devletleri'nde yükseköğretim kurumlarındaki akademik çalışma konusuna odaklanarak, Florida Üniversitesi'nde Klinik Doç. Dr. Alyson Adams ile bir görüşme gerçekleştirdik. Öğretmenlik eğitimi bağlamında, araştırma ve ders verme arasındaki dengeyi yakalamanın önemine vurgu yaparak, yükseköğretim düzeyinde çalışmanın kendisi için sadece araştırma yapmak anlamına gelmediğini belirtti. Bizimle paylaştığı deneyimlere dayanarak, teoriyle uygulama arasındaki köprüyü sağlamlaştırmak için, klinik öğretim üyelerinin oldukça önemli rol oynadıklarını görüyoruz. Mevcut söyleşideki bilgi ve bakış açılarının, Türkiye'deki üniversitelere öğretmen eğitimi programlarında yeni uygulamalar geliştirme konusunda fikir vermesi, doktora adayları için ise kariyer planlama noktasında yol gösterici olması beklenmektedir.

Anahtar sözcükler: akademik kariyer, klinik profesör, öğretmenlik, teoriden uygulamaya, yükseköğretim

TEACHING AND RESEARCH AS A JOB IN ACADEMIA:

A CONVERSATION WITH DR. ALYSON ADAMS

ABSTRACT

In the current interview with Clinical Assoc. Prof. Dr. Alyson Adams affiliated with University of Florida, we focus on academic jobs at institutions of higher education in the United States. She highlights the importance of maintaining the balance between research and teaching in the context of teacher education and expresses that a higher education job does not necessarily come with only research responsibilities. From the experiences which she shared with me, it is apparent that clinical faculty members have a pivotal role in entrenching the bridge between theory and practice. The information and perspectives in this conversation are expected to be inspirational for new applications in teacher education programs at universities in Turkey and function as a guideline for doctoral candidates in career planning.

Keywords: academic career, clinical professor, higher education, teaching, theory to practice

¹ Bu söyleşi, 20 Kasım 2019'da Zoom programıyla uzaktan görüşme yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Yazıya döküldükten sonra İngilizceden Türkçeye çevirisi yapılmıştır. Terimlerin uygun çevrilmesiyle ilgili önerileri için Dr. Öğr. Üyesi Aykut Sığın ve Betül Doğan'a teşekkür ederim. Çeviri sürecinde, bazı kavramların basitleştirilmiş, eksiltilmiş ve yanlış aktarılmış olması konusundaki tüm sorumluluk tarafıma aittir.

Hüseyin: Bugün, Florida Üniversitesi'nde Öğretim ve Öğrenme Okulu'nda, Klinik Doçent Doktor Alyson Adams ile bir söyleşi gerçekleştiriyorum. Bir doktora adayı olarak, şu anda Eğitim Koleji'nde iki dersin öğretimi noktasında, kendisiyle ortak çalışıyorum. Kendisini kısaca tanıtmak gerekirse, eğitimini Florida Üniversitesi'nde yaptığını görüyoruz. Lisans eğitimini işletme yönetimi alanında, yüksek lisans eğitimini ise sınıf öğretmenliği alanında yapmıştır. Doktora derecesini ise, eğitim programları ve öğretim alanında almıştır. Ders verme dışında, akademik dergilerde yayın yapmış, çeşitli ödüller kazanmış ve farklı okul bölgeleriyle ortak çalışma sürdürmek için hibe destekleri almıştır. Ayrıca Öğretmenlik ve Öğretmenlik Eğitimi Yardımcı Direktörü makamında hizmet vermektedir. Dr. Adams, yoğun bir programınız olmasına rağmen, zamanınızı ayırıp benimle görüşmeyi kabul ettiniz. Çok teşekkür ederim.

Dr. Adams: Rica ederim.

Hüseyin: Öğretmenliğiniz hakkında birkaç soruyla başlamak istiyorum. Öğretmenliğe nasıl başladınız ve yükseköğretim düzeyinde ne kadar süredir öğretim yapıyorsunuz? Genellikle ne tür dersler veriyorsunuz?

Dr. Adams: 2003'te mezun oldum ve hemen ardından üniversitemizde bağışla kurulmuş bir birim olan Lastinger Öğrenme Merkezi'nde çalışmaya başladım. Yaptığım iş, okullarla ve okul reformu ile yakından ilgiliydi. Birimiz, Florida eyaletinin farklı bölgelerindeki yüksek yoksulluk gösteren okullarla çalıştı. Bu iş sayesinde, eyaletin farklı bölgelerindeki öğretmenlerin, yüksek lisans eğitimlerini yapmak istediklerini ve Florida Üniversitesi'ne ulaşım sağlayamadıkları için eğitimlerini online sürdürmeye ihtiyaç duyduklarını fark ettik. Böylece, 2005 yılında, online bir yüksek lisans programı tasarladık. Bu programı koordine etmeye ve öğretim yapmaya başladım. Florida Üniversitesi'nde öğretmenliğim, alan bilgilerini ve pedagojilerini geliştirmek isteyen, çalışmakta olan öğretmenlere yönelik bir yüksek lisans programıyla başladı. Lastinger Öğrenme Merkezi ile ilgili işim, öğretmenlerle işbirliği içinde öğretimlerini ve çalıştıkları okulları geliştirme yönünde hızlıca şekil aldı. Sonrasında, çalışmakta olan eğitimcilere yönelik bir doktora programında çalışmaya başladım. Tamamen online bir programdı, çünkü öğrencilerin hepsi tam zamanlı işlerde çalıştıkları için, kampüse gelerek gece ya da hafta sonları

ders alma fırsatına sahip değillerdi. Ayrıca doktora öğrencilerimize, seminerler veriyorum ve şimdi ise Eğitim Bilimleri lisans programımızdaki öğrencilere ders vermeye başladım.

Hüseyin: Öğretmenliğe yaklaşımınızı ve öğretim felsefenizi nasıl tasvir ederdiniz?

Dr. Adams: Bir öğretmen olarak, en başta öğrenmenin nasıl gerçekleştiği konusundaki inançlarımı gözden geçiriyorum. Öyle inanıyorum ki öğrenme; hem okuyarak ve deneyimlenerek bilginin akılda inşa edilmesiyle hem de sosyal yapılandırıcılıkla yani insanlarla konuşup bilginin şekillendirilmesiyle gerçekleşir. Derslerimin hepsinde, kendi kendini yönetme ve tartışma grupları vardır, çünkü insanların önce bir şeyleri okuyup sonra bunları tartışmaları, bunları denemeleri ve derinlemesine düşünmeleri gerektiğine inanıyorum. Bir uzman olarak, benim ne yapmaları gerektiğini söylememi bekleyerek değil... Benim öğretmenliğe yaklaşımım, kesinlikle bu değil. Çünkü okumalarla kendileri bir kez altyapı oluşturdıklarında, zorlu bir iş olan düşünmeyi ve fikirlerini ifade etmeyi, öğrencilerin kendilerinin yapmaları gerekiyor. Genellikle derslerim bu şekilde. Karşılıklı konuşma ağırlıklı...

Hüseyin: Florida Üniversitesi'nde benim gibi doktora adayı olan arkadaşlar, mezuniyetleri için hazırlanırken, bir yandan kendilerine iş arıyorlar. Sizin deneyimlerinizin, benim konumumdaki kişilere alternatif seçenekler görmeleri ve kariyer planlamasıyla ilgili farkındalık kazanmaları konusunda faydalı olacağını düşünüyorum. Klinik öğretim üyesi olarak çalışıyorsunuz. Bu pozisyon, tam olarak ne anlama geliyor? Beraberinde gelen sorumluluklar nelerdir?

Dr. Adams: Florida Üniversitesi'nde, klinik öğretim üyesi pozisyonu, yaklaşık 10 yıllık bir süredir mevcut. Bu kavramı, insanların bir yandan akademik işlerini diğer yandan klinik işlerini sürdürdükleri tıp alanından aldık. Akademisyenleri, uygulamaya, okullara ve okul sistemlerine bir şekilde bağlı tutacak, ama yine de üniversiteye hizmet edecekleri, eğitim alanında farklı türde bir pozisyona ihtiyaç duyuyorduk. Florida Üniversitesi'nde "klinik profesör" unvanını kullanmaya başladık. Bu kişiler yardımcı doçent düzeyinde başlayabiliyorlar. Sonra, yükselme talep etmeleri ve aranan niteliklere ulaşmış olmaları durumunda, yine

klirik pozisyonda doçentlik ve profesörlüğe yükselebilirler. Fakat, klinik pozisyonlar, yayın ve sunumlar yapma ve hibe projeleri üretme konusunda yüksek beklentiler gerektiren ve yapılan işin araştırma odaklı olduğu daimi kadrolu bir pozisyondan farklıdır. ABD’de daimi kadrolu pozisyonların çoğunda, yayınlarınızı ve hibe projelerinizi kararlılıkla sürdürmeniz, en önemli kriterdir. Ders verme, her zaman işinizin bir parçası olsa da araştırma ağırlıklı bu işleri yapmamanız durumunda, çok yüksek ihtimalle Amerikan sisteminde daimi bir kadro alamazsınız. Benim pozisyonum, bu türden değil. Araştırma anlamında %0 sorumluluğum bulunuyor, fakat araştırmanın çok önemli olduğunun farkında olduğum için bu konuda çalışmalarımı sürdürüyorum. Fakat, yaptığım şey tam olarak, araştırma çalışmalarımı, öğretmenlerle, okullarla ve okul sistemleriyle olan işimi desteklemek için kullanmak. Bu anlamda, araştırma çalışmalarım, bir öğretmen olarak yaptığım işle ve okullara yaptığım danışmanlıkla yakından bağlantılı. Mesleki gelişim toplulukları ve koçluk gibi diğer türden mesleki öğrenme konusunda yayınlarım oldu, çünkü bu konuların, öğretmenliğim ve okullarla olan işim için önemli bir yeri var. Fakat hiç araştırma yapmamam durumunda, pozisyonum açısından bir sorun olmuyor. Ama tabii ki Florida Üniversitesi gibi oldukça araştırma odaklı bir üniversitede, araştırma önemli yer tutuyor. Ernest Boyer’e (1990)² atıf yapmak gerekirse, yaptığım araştırma türü, öğretmenlik ve uygulama araştırmacılığı oluyor. Dolayısıyla, doktoralı ve daimi kadrolu öğretim üyeleriyle yaygın olarak bağdaştırılan sadece buluşa dayalı bir araştırmacılık değil, daha çok okullarla ve eğitimcilerle çok yakından işbirliği içinde sürdürülen öğretmenlik ve uygulamayla iç içe olan türde bir araştırmacılık sürdürüyorum.

Hüseyin: Araştırmayla öğretmenliğin bu şekilde iç içe olduğunu bilmek çok güzel. Geçtiğimiz haftalarda, Florida Eğitim Araştırmaları Kurumu 64’üncü Yıllık Toplantısı’nda iki doktora adayıyla tanıştım. Doktoralı kişilerin düşünebilecekleri iş seçenekleri konusunda konuşurken, öğretmenliğin ve araştırmanın karşılıklı dışlamalı kavramlar olarak bahsedildiklerini gözlemladim. Klinik öğretim üyesi olarak, bu dikotomiye yaklaşımınızı merak ediyorum. Öğretmenliğin ve araştırmanın kariyerinizde nasıl bir yeri var?

² Kendisiyle görüşmemden sonra, Dr. Adams e-posta yoluyla iletişime geçti. Araştırmacılığın farklı türlerini açıklarken, kitabın “Perspektifi genişletmek” başlıklı ikinci bölümünden bahsettiğini bildirdi.

Dr. Adams: Benim gibi klinik öğretim üyesi olan iş arkadaşlarımla sıklıkla konuştuğum konulardan birisi, teoriye ve uygulamaya olan farklı yaklaşımımız. Üniversite düzeyinde yaygın olan düşünceye göre; uygulamayı işaret eden bir ok var, teori önde geliyor, okulların araştırmalardan öğrenilene göre hareket etmeleri gerekiyor. Bu yaklaşım, hayaller alemi ya da elitlik olarak biliniyor ve sıklıkla eleştiriliyor. Klinik öğretim üyeleri olarak yaptığımız şey, teori ve uygulama arasındaki bu okun, iki yönde gelip gitmesini sağlamak. Böylece, uygulama teoriden beslenmekle kalmıyor, teori de uygulamadan besleniyor ve zenginleşiyor. Klinik pozisyonumuzla, genellikle teori ve uygulama arasındaki sınırları zorlayan ya da sınırları yok eden kişiler olarak biliniyoruz, çünkü ağırlıklı olarak araştırma yapan ya da sadece ders vermekle yükümlü bir öğretim üyesinden farklı bir rolümüz var. İkisini harmanlıyoruz.

Hüseyin: Sıradaki sorum, araştırma konusunda. Sizin de bahsettiğiniz gibi, araştırma akademideki hayatın bir parçası, en azından kendinizi güncel tutmak için. Google Akademik profilinize baktığımda, öğretmenliğe yönelik mesleki öğrenme toplulukları konusunda alanyazın taraması türünde, ortak yazarlı bir makalenizi görüyorum. 2209 atıf aldığı dikkatten kaçmıyor. Klinik pozisyonunuzun yükümlülüklerini yerine getirirken, bir yandan da araştırma çalışmalarınızı sürdürmenizin ne gibi zorlukları oluyor? Ders verme, araştırma yapma ve idari görevlerinizi sürdürme arasında denge bulmayı nasıl başarıyorsunuz?

Dr. Adams: Sizin de söylediğiniz gibi, bu dengeyi kurmak, oldukça zorlu bir iş. Tabii idari rolüm konusunda henüz konuşmadık. Şu anda, zamanımın dörtte birini, bölümümüz için çok severek yaptığım idari işlere ayırıyorum. Araştırma yapmak için yeterli zaman bulmak haliyle zor oluyor. Araştırma için zaman bulmanın bir yolu ve benim en sevdiğim yöntem, doktora öğrencileriyle çalışarak uygulamaya yönelik ciddi anlamda güçlü çalışmalar hazırlamak. Bu yöntem, doktora öğrencilerinin kariyerlerine başlamadan, bir mentör aracılığıyla araştırmayla tanışmalarına, benim ise kendileriyle birlikte bilgilerimi artırmama yardımcı oluyor. Böylece her iki taraf da fayda sağlıyor. Örneğin, doktora programımızda dört öğrenciyle, son zamanlarda ortak bir çalışma yayınladım. Bu türdeki girişimler, araştırma anlamında beni aktif tutuyor. Diğer zamanlarda, araştırmamı verdiğim dersler çerçevesinde şekillendirmeye çalışıyorum.

Örneğin, koordine ettiğim programı ele alıyorum. Ya da bu programdaki öğrencileri çalışıyorum. Mezuniyetini almış kişilere, anket uyguluyorum. Bu türden çalışmalarım oluyor. Araştırmamı, bünyesinde ders verdiğim programlardaki öğrencilerin meseleleriyle ilgili olarak şekillendirmeye çalışıyorum.

Hüseyin: Sanırım artık toparlayabiliriz. Dersini aldığım birkaç profesörden ve birlikte çalıştığım yeni yetişen araştırmacılardan duyduğum kadarıyla, ABD'deki eğitim endüstrisi ile üniversiteler arasında hala sürmekte olan bir kopukluk bulunuyor. Yükseköğretim düzeyinde hizmet vermek ve okullara katkı yapmak isteyen iyi öğretmenlerin, bahsettiğiniz hayal dünyasının ya da elit çevrelerin dışına çıkmanın gerekliliğine inanan kişiler olduklarını düşünüyorum. Böyle bir arayışta olan kişilere, akademide çalışma bağlamında, ne gibi bir tavsiyede bulunurdunuz?

Dr. Adams: Aslında, öğrencilerin ne tür kurumlarda çalışmayı, ne gibi bir işe sahip olmayı istediklerini düşünmeleri gerekiyor. Eğer okullarla çok iç içe olan bir yaşam hayal ediyor ya da yükseköğretime katkı yapmayı gerektirmeyen bir iş düşünüyorlarsa, daimi kadrolu bir pozisyon, okullarla ya da eğitim kurumlarıyla güçlü bağlar sürdürmeleri için yeterli zaman bulmayı zorlaştırabilir. Bu sebeple, doktora öğrencilerinin, nasıl bir iş yapmak istediklerini öngörmeye çalışarak ciddi anlamda kafa yormaları gerektiğini düşünüyorum.

Hüseyin: Eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Dr. Adams: Klinik öğretim üyesi kadrosunu, daimi kadrodan ayırmama yardımcı olan bir soru: Etki etmeye çalıştığım alanın kapsamı nedir? Genellikle, ABD'de daimi kadrolu bir öğretim üyesinin, alanındaki uzmanlık anlamında, adını ulusal ve uluslararası düzeyde temsil etmesi beklenir. Klinik öğretim üyesi ise, kapsamına giren alandaki etkisini yoğunlaştırıp sağlamlaştırmaya çalışır. Yapmaya çalıştığım şey, Florida'daki okullarla ve okul bölgeleriyle çalışma sürdürmek. Örneğin, Florida eyaletindeki okullarda ve 67 okul bölgesinin hepsindeki mesleki gelişim yöneticileri için mesleki öğrenme odaklı çalışan bir kurum olan Learning Forward Florida'nın başkanı olarak, yakın zamanda hizmet verdim. Okullarla kurduğum bu türden bir bağlantı, klinik öğretim üyesi olan birisi için,

mükemmel bir fırsat. Aynı zamanda, Amerikan Eğitim Araştırmaları Kurumu'na bağlı eyalet düzeyinde işlev gören Florida Eğitim Araştırmaları Kurumu ile yakın olarak çalışıyorum. Hem de bu kurumun akademik dergisinin yardımcı editörüyüm. Zamanının neredeyse tamamını araştırma yapmaya ayırmak zorunda olan, daimi zamanlı bir öğretim üyesi olsaydım, eyalet düzeyindeki bu işleri yapmaya zamanım olmazdı. Klinik öğretim üyesi olduğum için, kapsamı dar olan bu etki alanım içindeki, tanınırlığa çok önem veriyorum. Benim için, ulusal ya da uluslararası düzeyde olmasa bile, Florida ya da Güney Doğu ABD diyebileceğimiz bu küçük kapsam alanında ciddi anlamda etkili olmak önemli. Ayrıca, bu pozisyondaki insanlar için savunuculuk yapmak, benim için önemli yer tutuyor. Tam olarak yapmaya çalıştığım şey aslında, klinik öğretim üyelerinin, diğer öğretim üyeleriyle benzer türde haklara ya da yükümlülöklere sahip olmalarına katkı sağlamak. Bu şekilde, daimi olmayan kadrolardaki öğretim üyelerinin, yönetime dahil olmaları ve tez komitelerinde başkanlık yapabilmeleri ya da dilerlerse fakültede liderlik yapabilmeleri için bazı haklara sahip olmalarına katkı sağlamak istiyorum. Kısacası, klinik öğretim üyeleri için, her zaman savunuculuk yapıyorum, çünkü bizim de üniversitenin önemli bir parçası olduğumuzu düşünüyorum.

Hüseyin: Bu söyleşi, oldukça bilgilendirici oldu. Deneyimleriniz hakkında konuştuğunuz ve programınızda bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Bu görüşmenin, yükseköğretim düzeyinde öğretmenlik düşünen okuyucular için merak uyandırıcı ve yardımcı olacağını ümit ediyorum.

KAYNAKÇA

Boyer, E. L. (1990). *Scholarship reconsidered: Priorities of the professoriate*. New York, NY: The Carnegie Foundation for the Advancement of Teaching.